

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

L. N.,
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Vlasákem
se sídlem Jankovcova 1518/2, Praha 7,

proti

žalované

Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky,
se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 6. 2019, č.e. 1079235,

takto:

- I. Rozhodnutí Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky ze dne 14. 5. 2019, č.e. 7130346, a rozhodnutí žalované ze dne 14. 6. 2019, č.e. 1079235, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci, jemuž bylo ... 19 let, byla v jednom roce věku diagnostikována svalová spinální atrofie II. typu. Pohybuje se pomocí elektrického invalidního vozíku. Jedinou jeho funkční končetinou je pravá ruka, která mu umožňovala mimo jiné ovládat PC. Počátkem tohoto roku se zdravotní stav žalobce zhoršil, jeho funkční končetina zeslábla, žalobce proto požádal žalovanou o výjimečnou úhradu léčivého přípravku Spinraza (Nusinersen) podle § 16 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 48/1997 Sb.“ nebo „zákon o veřejném zdravotním pojištění“).
2. Rozhodnutím ze dne 14. 5. 2019, č.e. 7130346, žalovaná žádost žalobce zamítla s tím, že žalobce nesplňuje stanovená platná indikační kritéria pro zahájení léčby.
3. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž zamítavě rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Jak v podané žalobě uvedl, u žalobce byla diagnostikována spinální svalová atrofie typu II (SMA II), přičemž první příznaky se u něj objevily v jednom roce věku. Žalobce je zcela závislý na elektronickém invalidním vozíku, díky kterému se může pohybovat. V roce 2009 prodělal kolaps plic, po kterém má tracheostomii. Nejprve dýchal pomocí přístroje BiPAP, od listopadu 2017 již používá DUPV. Jeho pravá ruka byla do jeho 15 let nejsilnější končetinou, která mu dovozovala se najít bez pomoci druhé osoby a samostatně psát.
5. Žalobce by se chtěl věnovat práci s počítačem, hlavně počítačové grafice, pokud ale bude pravá ruka stále slabší, bude to pro něj do budoucna velice těžké. V dubnu 2015 úspěšně složil zkoušky na střední školu, kterou však musel kvůli zhoršujícímu se zdravotnímu stavu přerušit. V současné době je zdravotní stav žalobce takový, že je při vědomí a je orientovaný.
6. Žalobce trvá na tom, že splňuje podmínky stanovené § 16 zákona č. 48/1997 Sb. Pokud jde o výjimečnost jeho případu, vysvětlil, že mu bylo diagnostikováno vzácné onemocnění – spinální svalová atrofie typu II (SMA II). (Vzácnost je definována v souladu s evropskou legislativou, která definuje práh prevalence jako nejvýše 5 postižených osob na 10 000 – nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění), ale i aktuální stav žalobce zcela jednoznačně odůvodňuje, že podmínka výjimečného případu je splněna.
7. Vzácné onemocnění SMA je způsobeno nedostatkem bílkoviny, která je nezbytná pro přežití motoneuronů, přičemž následkem je nenahraditelná ztráta nervových buněk v míše, což vede ke slábnutí svalů, jedná se o nenahraditelnou ztrátu nervových buněk, kromě aplikace léčivého přípravku Spinraza mají ostatní léčebné postupy pouze podpůrný účel.
8. Lék Spinraza je v současné době jedinou možnou oficiální, dostupnou, registrovanou a vědecky potvrzenou léčbou SMA II. typu. Účinnost této léčby byla doložena, prokázána a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vyhodnocena Evropskou lékovou agenturou. Stejný závěr vyplývá ze zprávy o ambulantním vyšetření ze dne 20. 03. 2019 vypracované lékařem MUDr. J. S. a stanovisek dalších odborných lékařů, z nichž plyne, že se jedná v současnosti o jedinou možnou léčbu této vzácné nemoci.

9. Žalobce konstatoval, že jedinou možnou léčbou je v současné době léčivý přípravek Spinraza. V tuto dobu jde o jedinečnou možnost, kdy zahájit léčbu pro její největší účinky, které by měly za následek možné zastavení, případně výrazné zpomalení nemoci. I v případě, kdyby byl postup nemoci v dlouhodobém výhledu nikoli zastaven, ale výrazně pozastaven, má možnost žít se svojí rodinou, což pro něj znamená nenahraditelnou hodnotou, která by jednoznačně měla být brána v potaz.
10. Cílem poskytnutí zdravotní služby je totiž dle ust. § 13 48/1997 Sb. „*zlepšit nebo zachovat jeho zdravotní stav nebo zmírnit jeho utrpení...*“ tento cíl léčivý přípravek Spinraza, zcela jistě naplňuje. Pokud jde o efektivnost léčby, současný pokrok a vývoj medicíny jasně nastoluje trend v léčbě pacientů trpících SMA. V sousedních zemích jako je Spolková republika Německo, Polská republika nebo také ve Švýcarské konfederaci či v Italské republice je léčba léčivým přípravkem Spinraza poskytována již všem pacientům, a to bez ohledu na věk či typ SMA.
11. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že jiný pacient nacházející se ve stejné situaci (zdravotním stavu) jako žalobce požádal zdravotní pojišťovnu o úhradu léčivého přípravku Spinraza. Zdravotní pojišťovna v tomto případě žadateli vyhověla a léčivý přípravek Spinraza žadateli poskytla. V případě zamítnutí zdravotních služeb by tímto jednoznačně došlo k diskriminaci žalobce.
12. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí. Jak uvedla, při posuzování žádosti žalobce vycházela především ze Stanoviska výboru Neuromuskulární sekce České neurologické společnosti České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně k léčbě spinální svalové atrofie nusinersenem u dospělých pacientů, ze kterého citovala. Z tohoto stanoviska se podává, že data, která by potvrdila efekt léčby nusinersenem u pacientů nad 18 let nejsou k dispozici. Dokud efekt léčby nebude prokázán, Neuromuskulární sekce České neurologické společnosti zahájení léčby u pacientů nad 18 let nedoporučuje.
13. Co se týče žalobcem dokládané skutečnosti, že jinému pacientu se stejnou diagnózou byla léčba zdravotní pojišťovnou schválena, uvedla žalovaná, že se k postupu jiných zdravotních pojišťoven nebude vyjadřovat.

III.

Obsah správního spisu a provedené dokazování.

14. Městský soud v Praze vyšel ze zjištění, že dne 30. 3. 2019 žalobce požádal o úhradu léku Spinraza podle § 16 zákona č. 48/1997 Sb., k níž doložil zprávu o neurologickém vyšetření ze dne 20. 3. 2019, vystavenou MUDr. J. S. a zprávu neurologické ambulance ze dne 27. 3. 2019, vystavenou MUDr. K. R.. Z lékařských zpráv se podává, že vzhledem k postupné progresi základního onemocnění se doporučuje terapie Spinrazou.
15. Rozhodnutím ze dne 14. 5. 2019, č.e. 7130346, žalovaná žádost žalobce zamítla s tím, že žalobce nesplňuje stanovená platná indikační kritéria pro zahájení léčby.
16. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, v němž argumentoval splněním všech podmínek pro schválení úhrady léčebného přípravku ve smyslu § 16 zákona č. 48/1997 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

17. Napadeným rozhodnutím žalovaná podané odvolání zamítla. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná neschválila úhradu nekategorizovaného léčivého přípravku, neboť nejsou splněna platná indikační kritéria pro zahájení léčby s tím, že toho času není dostatek informací o účinnosti a bezpečnosti léčby nusinersenem u dospělých pacientů.
18. Z listinných důkazů předložených žalobcem vzal soud za prokázané, že po provedeném ambulantním vyšetření ve Fakultní nemocnici Brno MUDr. S. V. konstatoval, že jedinou možnou léčbou je aplikace nusinersenu – Spinraza.
19. Ze sdělení RBP zdravotní pojišťovny ze dne 9. 1. 2019 se podává, že na základě žádosti pojištěnky E. B. narozené 28. 12. 1998 byla podle § 16 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. přiznána úhrada léčivého přípravku Spinraza s tím, že navrhované řešení je jedinou možností léčby.
20. Městský soud v Praze se dále seznámil s obsahem Stanoviska výboru Neuromuskulární sekce České neurologické společnosti České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, ze kterého se podává, že preparát nusinersen byl zaregistrovaný Evropskou lékovou agenturou ke dni 30. 5. 2017 pro léčbu spinální svalové atrofie. Registrace preparátu byla schválena na základě proběhlých klinických studií, které hodnotily efekt léčby pouze u dětí ve věku mladším 12 let, resp. 7 let. V průběhu roku 2018 zahájily léčbu pacienti starších 18 let některé země EU (např. Itálie, Německo, Francie). V současné době jsou k dispozici ojedinělá kazuistická sdělení v počtu méně než 20 případů.

IV.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“) přezkoumal podanou žalobu v mezích žalobních bodů, jsa vázán skutkovým a právním stavem, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Neshledal důvod pro odmítnutí žaloby ani pro přerušení řízení, naopak dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro postup podle 56 odst. 1 s.ř.s a věc přednostně projednal a rozhodl.
22. Městskému soudu v Praze je známo, že řešení otázky zda v projednávané věci jde o rozhodnutí správního orgánu podléhající přezkumu podle § 65 s.ř.s. a kdo je v tomto řízení aktivně legitimován k podání žaloby není judikaturou Nejvyššího správního soudu řešeno jednotně.
23. V řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2018, č. j. 6 Ad 7/2018 – 30, ve skutkově obdobné věci Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 2. 2019, č. j. 3 Ads 166/2018-49, předložil věc k rozhodnutí rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, neboť v rozporu s rozsudkem téhož soudu ze dne 30. 9. 2013, č. j. 4 Ads 134/2012 – 50, má za pochybné, zda ve smyslu § 16 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, o úhradě „zdravotní služby jinak zdravotní pojišťovnou nehrazené“ vydává zdravotní pojišťovna rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Za otazné má třetí senát Nejvyššího správního soudu i to, jakým způsobem určit odvolací správní orgán. Je nesporné, že odvolacím orgánem nemůže být též subjekt, který rozhodl jako správní orgán prvního stupně. Nejasnost spatřuje i v okruhu určení účastníků řízení. Z toho pak dovozuje, že rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející postup nemá formální aspekty rozhodnutí. Sporná otázka vyřešena nebyla, neboť usnesením ze dne 22. 10. 2019, č. j. 3

Ads 166/2018-68, Nejvyšší správní soud odmítl podanou kasační stížnost po zjištění, že stěžovatel zemřel.

24. V projednávané věci se Městský soud v Praze cítí vázán kategorickým závěrem nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2019, sp. zn. IV. ÚS 3892/18, podle kterého: *„je porušením práva na projednání věci bez zbytečných průtahů podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ve spojení s čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jestliže obecný soud neprojedná přednostně a urychleně věc, jejíž výsledek má bezprostřední dopad na zdravotní stav a kvalitu života stěžovatelky.“*
25. Ve skutkově zcela obdobné věci (úhrada zdravotních služeb podle § 16 zákona o veřejném zdravotním pojištění) Ústavní soud nevyslovil žádné pochyby o povaze rozhodnutí vydaného zdravotní pojišťovnou ani o právu léčené pacientky domáhat se jeho zrušení a nařídil obecnému soudu ve věci rozhodnout s nevyšším urychlením.
26. Právě závěry Ústavního soudu v citovaném nálezu, vedly městský soud k přednostnímu vyřízení věci, neboť je nasnadě, že o léčbě žalobce musí být rozhodnuto v době co nejkratší. Současně městský soud vyšel z premisy, že vyřízení žádosti pojištěnce o schválení úhrady léčebného přípravku nehraného z veřejného zdravotního pojištění je správním rozhodnutím, je proto založena pravomoc správních soudů a v projednávané věci je Městský soud v Praze věcně i místně příslušným soudem k rozhodnutí o žalobě.
27. Podle článku 31 Listiny základních práv a svobod, *každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.*
28. Podle § 13 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění, *ze zdravotního pojištění se hradí zdravotní služby poskytnuté pojištěnci s cílem zlepšit nebo zachovat jeho zdravotní stav nebo zmírnit jeho utrpení, pokud*
 - a) *odpovídají zdravotnímu stavu pojištěnce a účelu, jehož má být jejich poskytnutím dosaženo, a jsou pro pojištěnce přiměřeně bezpečné,*
 - b) *jsou v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy,*
 - c) *existují důkazy o jejich účinnosti vzhledem k účelu jejich poskytování.*
29. Podle § 16 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění, *příslušná zdravotní pojišťovna hradí ve výjimečných případech zdravotní služby jinak zdravotní pojišťovnou nehraného, je-li poskytnutí takových zdravotních služeb jedinou možností z hlediska zdravotního stavu pojištěnce.*
30. Podle shora citovaného § 13 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění se ze zdravotního pojištění hradí zdravotní služby poskytnuté pojištěnci s cílem zlepšit nebo zachovat jeho zdravotní stav nebo zmírnit jeho utrpení, pokud: odpovídají zdravotnímu stavu pojištěnce a účelu, jehož má být jejich poskytnutím dosaženo, a jsou pro pojištěnce přiměřeně bezpečné, jsou v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy, existují důkazy o jejich účinnosti vzhledem k účelu jejich poskytování. Hrazená péče musí směřovat tedy ke zlepšení nebo zachování zdravotního stavu pojištěnce nebo ke zmírnění jeho utrpení, musí odpovídat zdravotnímu stavu pojištěnce, být přiměřeně bezpečná, v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy a účinná. Žalovaná odůvodňuje své zamítavé rozhodnutí právě tím, že dostupné poznatky nevedou k závěru, že léčba nusinersenem je účinná u dospělých pacientů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Tato kritéria se vztahují na zdravotní služby **hrazené** ze zdravotního pojištění. Citovaný § 16 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění představuje speciální ustanovení, které stanoví zvláštní podmínky pro úhradu zdravotních služeb. Musí jít o služby a) jinak zdravotní pojišťovnou **nehrazené**, jejichž poskytnutí představuje b) z hlediska zdravotního stavu pojištěnce c) jedinou možnost.
32. V případě žalobce jsou tyto podmínky splněny: léčebný přípravek Spinraza není z veřejného zdravotního pojištění hrazen, zdravotní stav žalobce se aktuálně zhoršuje, ošetřující lékaři doporučují léčbu tímto léčebným přípravkem, možnost jiné léčby či podávání jiného léku neexistuje. Onemocnění žalobce není jiným léčebným přípravkem léčitelné.
33. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jsa vázán skutkovým a právním stavem jaký tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
34. Jak městský soud vysvětlil, žalovaná byla povinna vypořádat se s podmínkami stanovenými pro úhradu léčebného přípravku nehrazeného z veřejného zdravotního pojištění, napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí vydané v prvním stupni však nesprávně odůvodnila kritérii, které zákon stanoví pro zdravotní služby hrazené ze zdravotního pojištění. Žalovaná může posuzovat, zda žalobcem požadovaný léčebný přípravek splňuje obecná kritéria obsažená v § 13 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění (účelnost, adekvátnost, bezpečnost, podloženost). Posouzení kritérií § 13 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění by však muselo být založeno na komplexním odborném posouzení založeném na adekvátních podkladech, jehož výsledky by byly dostatečně popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2019, č. j. 9 Ads 434/2017 – 44).
35. Veřejná zdravotní pojišťovna je garantem zajištění základního práva svých pojištěnců na bezplatnou zdravotní péči podle čl. 31 Listiny základních práv a svobod a je tak odpovědná za naplnění zákonných a ústavních práv svých pojištěnců na poskytnutí účinné zdravotní služby v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy.
36. Žalovaná však svým povinností nedostála. Jako správní orgán vystupovala vůči žalobci ve vrchnostenském (mocenském) postavení a je tak dána působnost zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
37. Podle § 2 odst. 4 správního řádu, *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*
38. Rovnost v přístupu ke zdravotní péči je vedle citovaného článku 31 Listiny základních práv a svobod rovněž vyžadována mezinárodními závazky České republiky, včetně čl. 3 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně.
39. V rozsudku ze dne 10. 1. 2018, č. j. 10 Ad 19/2017- 48, Městský soud v Praze vyslovil, že *„požadavek rovné dostupnosti zdravotní péče je nutno chápat nejen tak, že nikomu nesmí být odepřena dostupná zdravotní péče, ale rovněž tak, že musí být pacientovi poskytnuta zvláštní péče, pokud si to vyžadují individuální okolnosti konkrétního pacienta. Zakázanou diskriminací může být totiž nejen rozdílné zacházení v neprospěch dané osoby ve srovnatelném postavení, ale také absence zvláštního zacházení s osobou, která je z relevantního důvodu v odlišném postavení (viz např. rozsudek ESLP ve věci Thlimmenos proti Řecku, č. 34369/97,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bod 44). Je možno podotknout, že nutnost posuzovat vždy individuální zdravotní stav konkrétních pacientů i v kontextu brazení zdravotní péče zdůrazňuje i judikatura Ústavního soudu (viz např. nález I. ÚS 2785/08 ze dne 13. 09. 2011).“

40. S tímto závěrem se v nyní projednávané věci městský soud zcela ztotožňuje. Žalovaná nepřihlédla k zdravotnímu stavu žalobce a zamítla jeho žádost s odkazem na obecný závěr Stanoviska výboru Neuromuskulární sekce České neurologické společnosti. Svým rozhodnutím znevýhodnila žalobce oproti pacientům trpícím stejným onemocněním mladším 12 let, aniž by vzala v úvahu, že žalobci v době podání žádosti bylo pouhých 18 let, jde tedy o stále velmi mladého člověka.
41. Žalovaná se rovněž nevypořádala se skutečností, že RPB –zdravotní pojišťovna vyhověla žádosti o úhradu léčebného přípravku Spinraza starší pojištěnky, neboť shledala podmínky § 16 zákona č. 48/1997 Sb., za splněné, toto rozhodnutí bylo vydáno již 9. 1. 2019, tedy dříve, než bylo vydáno napadené rozhodnutí.
42. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rozporu se zásadou rovnosti přístupu ke zdravotní péči, porušuje zásadu individuálního posouzení každé věci a zásadu legitimního (oprávněného) očekávání.
43. Z uvedených důvodů nemůže obstát ani rozhodnutí žalované ani rozhodnutí tomuto předcházející. Městský soud v Praze proto obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 5 s.ř.s. Na žalované nyní bude, aby posoudila žádost žalobce vzhledem ke všem okolnostem případu, zdržela se diskriminačního jednání vůči žalobci, za podklad pro své rozhodnutí si vezme nikoli obecné stanovisko výboru Neuromuskulární sekce České neurologické společnosti, ale lékařské zprávy a doporučení týkající se právě jen žalobce, jeho zdravotního stavu a možností léčby. Při novém rozhodnutí je žalovaná vázána právním názorem, který městský soud vyslovil ve svém rozsudku, a sice že podmínky § 16 zákona č. 48/1997 Sb., jsou v případě žalobce splněny.
44. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s.; ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby a to převzetí věci (§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky), písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) a účast při ústním jednání (§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky), dále 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH. Celkem činí náklady řízení 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. listopadu 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu